

Myliu Klaipėdą

Atsibundu ryte ir girdžiu pirmuosius pavasarinius paukštelių čiulbesius. Įsivaizduoju, kaip ankstyvos Baltijos bangos skalauja smėlėtus krantus ir išplauna mažyčius gintaro lašelius. Dažnai dieną pradedu mintyse kalbėdamasi su jūra... Nenuostabu: juk aš klaipėdietė, o jūra – mano gyvenimo dalis.

Kaip gera prabudus žinoti, jog esu čia, kur prabėgo mano vaikystė, kur šeima ir draugai, čia, kur mano prisiminimai ir širdies dalelė. Man Klaipėda yra miestas, kurį visada branginu, čia viskas sava ir miela, čia visos gatvės ir gatvelės, namai, pastatai, skulptūros ir paminklai turi savo prasmę ir reikšmę. Iš jų susideda mano gyvenimas. Būtent Klaipėdoje kūrėsi mano istorija. Šitam mieste aš pradėjau dėti savo gyvenimo dėlionę, kupiną džiugių ir linksmų, o kartais liūdny, gaudžių ar slogių dienelių.

Būdama pajūryje ir dažnai matydama smėlyje parašytų įvairių žodžių ar išpaustų ženklų-simbolių, visada susimąstau: kiek daug žmonių taip kalbasi su jūra. Tačiau žinau: atriedėjusios putotos Baltijos bangos ne nuplauna, ne pradangina jų, o visas žmonių mintis, visus ženklus pasiima savo globon ir saugo begalinėje melsvojoje platybėje. Žvelgiu į ją ir suprantu, koks didelis, neapčiuopiamas pasaulis slepiasi už šių bangų, ir nežinau, ar noriu visa tai pažinti, nes jaučiu – mano vieta ir širdis priklauso šiai kranto pusei.

Stovėdama ant jūros kranto, matau, kaip vakaro saulė paskęsta už tamsių molo šlaitų, kaip į jį trankosi vėjui paklūstančios bangos. Žvelgiu į tolumoje išplaukiantį laivą ir žinau – jis dar grįš į gimtuosius krantus, nes jūra su keliautoju ne atsisveikina, o palydi laukdama sugrįžtant.

Žvelgdama į naktinę Baltiją, džiaugiuosi, kad mano gimtasis miestas yra čia, jog visos dangaus žvaigždės šypsosi jam ir linki dar daug prasmingų būsimos istorijos metų. Aš laiminga, kad gimiau Klaipėdoje. Myliu Tave, mano Mieste!

*Jūratė Orlingytė, IIa kl.
Klaipėdos Baltijos gimnazija
Mokytoja Birutė Drukteinienė*